

ת"ד 1817/12/15 - מדינת ישראל נגד עלי שלאעטה

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 1817-12-15 מדינת ישראל נ' שלאעטה
לפני כבוד השופטת אסתר טפסה-גרדי

בעניין: מדינת ישראל
באמצעות עו"ד אייל עמאר

המאשימה

נגד

עלי שלאעטה באמצעות עו"ד טרביה אשרף

הנאשם

הכרעת דין

1. האם הנאשם חצה את הצומת באור אדום וגרם לתאונה. זוהי השאלה שעומדת במוקד הכרעת הדין שלפני.

החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירות המיוחדות לו בכתב האישום.

2. כתב האישום מייחס לנאשם עבירות של נהיגה כשברמזור אור אדום, בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961, נהיגה בקלות ראש, בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961, והתנהגות הגורמת נזק, בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.

3. על פי כתב האישום, ביום 9.7.15, סמוך לשעה 10:30, נהג הנאשם ברכבו הפרטי, מסוג "סוזוקי", מ.ר. 4907828, בכביש 805, ממזרח למערב. כשהגיע לצומת יובלים, צומת מרומזרת, חצה את הצומת באור אדום, שדלק בכיוון נסיעתו, וחסם את דרכו של רכב פרטי, מסוג "מזדה", מ.ר. 7008868 (להלן - הרכב המעורב), שהגיע מכיוון כרמיאל, מימין, לכיוון נסיעת הנאשם, ופנה שמאלה, כשהאור ברמזור ירוק. כתוצאה מכך, התנגש רכב הנאשם ברכב המעורב, 2 אנשים נחבלו וכלי הרכב המעורבים ניזוקו.

4. אין מחלוקת כי התאונה נגרמה כתוצאה מכך שאחד מכלי הרכב חצה את הצומת באור אדום, בשעה שהאחר חצה את הצומת באור ירוק.

השאלה מי חצה את הצומת באור אדום. האם כטענת המאשימה היה זה הנאשם או האם כטענת ההגנה הייתה זו הנהגת המעורבת.

טיעוני הצדדים

6. המאשימה גורסת שהנאשם נהג ברשלנות, נכנס לצומת יובלים, ללא שציית לאור אדום ברמזור, בכיוון נסיעתו, חסם דרכו של הרכב המעורב, שהחל בפניה שמאלה, וגרם להתנגשות בין הרכבים. לחיזוק עמדתה הפנתה התביעה לדוח הבוחן ועדותו, עדותה של הנהגת המעורבת, עדותו של העד הניטראלי, מר שניידר, ועדות הנאשם.

7. מנגד, ביקשה ההגנה לזכות את הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, לאחר, שלטענתה, התביעה לא הצליחה להוכיח שהנאשם נכנס לצומת באור אדום. לשיטתה, הוכח שהתאונה ארעה עת נהגת הרכב המעורב חצתה את הצומת באור אדום, ונסעה במהירות גבוהה, והנאשם חצה את הצומת באור ירוק.

קו ההגנה מבוסס על גרסת הנאשם.

הראיות

8. מטעם המאשימה העידו:

בוחן התנועה, השוטר ליאור חכמון (להלן - הבוחן).

מר דן שניידר, עד ראייה לתאונה (להלן - מר שניידר).

גב' פאדיה גנאים, הנהגת המעורבת (להלן - הנהגת המעורבת).

באמצעות עדי התביעה הוגשו:

ת/1 - מזכר שיחה של הבוחן עם עד שמסרה הנהגת המעורבת.

ת/2 - דוח בוחן על שדה הראיה.

ת/3 - תרשים בוחן.

ת/4 - תצלום אוויר של מקום התאונה.

ת/5 - הודעת חשוד תחת אזהרה.

ת/6 - דוח בוחן.

ת/7 - מזכר שיחה של הבוחן עם עד הראיה, מר שניידר.

ת/8 - תכנית הרמזורים.

ת/9 - שרטוט שערך מר שניידר.

מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו.

דין והכרעה

9. לאחר שהאזנתי לטיעוני ב"כ הצדדים, שמעתי את העדים לפני ועיינתי בחומר הראיות, מצאתי שהוכח לפני, מעבר לכל ספק סביר, שהנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, מהנימוקים שלהלן.

האם הנאשם חצה את הצומת באור אדום?

העד הניטראלי, דן שניידר

10. עד זה הוא עד ניטראלי. ציין בעדותו שאינו מכיר את המעורבים בתאונה (עמ' 12 לפרו', ש' 22), ומסר שסייע לנאשם לאחר התאונה (עמ' 10, ש' 23, עמ' 11, ש' 5). הנאשם, אף הוא ציין, שאין לו היכרות מוקדמת עם שניידר (עמ' 34 לפרו', ש' 30).

עד זה מסר שעמד ראשון בפניה שמאלה לכרמיאל (עמ' 11 לפרו', ש' 1), כשהאור ברמזור לכיוונו, אדום (עמ' 10, לפרו', ש' 19). לדבריו, התבונן ברמזורים בצומת, וראה שהרמזור לכיוון נסיעתה של הנהגת המעורבת, היה, "בוודאות", ירוק (עמ' 10, ש' 20-21).

מזכרו של הבוחן, מיום 22.10.15 (ת/7), משתלב עם עדותו של העד. במזכר צוין שבשיחה שערך הבוחן עם מר שניידר, מסר העד שרכב שנסע מכיוון כרמיאל ופנה שמאלה, נסע באור ירוק, "בוודאות", לאחר שהסתכל ברמזור.

אשר לרכב הנאשם, ציין שניידר בעדותו, שבעת שנהגת הרכב המעורב החלה לפנות שמאלה, הגיע רכב הנאשם, בכיוון הנגדי, "ונכנס במזדה בצד שמאל שלה" (עמ' 10 לפרו', ש' 21-22, עמ' 11 לפרו', ש' 17). בהמשך ציין: "אני הייתי ראשון בפניה שמאלה. הוא לא עמד ברמזור. הנאשם הגיע בנסיעה" (עמ' 11 לפרו', ש' 13).

כשעומת עם טענת הנהגת המעורבת, שלפיה, הייתה בעצירה מוחלטת, ולאחר שהתחלף הרמזור נסעה, מסר שאכן הנהגת המעורבת החלה לנסוע לאחר שהתחלף הרמזור בכיוונה לירוק (עמ' 11 לפרו', ש' 22). עם זאת, שב וציין: "כשהוא פגע בה היא הייתה בנסיעה" (עמ' 11 לפרו', ש' 26). כשנשאל, בחקירתו הנגדית, האם יתכן ששלושת הרכבים היו בעצירה מוחלטת, השיב: "לא יכול להיות" (עמ' 11 לפרו', ש' 10-11). לשאלת הסנגור האם שמע בלימה מהרכב המעורב, מסר: "נראה לי באוטו שלו היה בלימה" (עמ' 11 לפרו', ש' 13).

העד שרטט את מקום התאונה, ומיקומם של רכבו ורכב הנהגת המעורבת (ת/9) וציין, בהגינותו, שאינו זוכר אם הנהגת

המעורבת הייתה ראשונה בצומת או לא (עמ' 11 לפרו', ש' 15).

שניידר ציין בעדותו שמיד לאחר התאונה, כשפנה לסייע לנאשם, הנאשם אמר לו שבכיוון נסיעתו היה אור ירוק ברמזור (עמ' 11 לפרו', ש' 5-6). עם זאת, לדבריו, החליט לבחון את טענת הנאשם, נעמד בצומת וראה שלרכבים שפונים שמאלה, מכיוון נסיעתה של הנהגת המעורבת, היה אור ירוק, ומכיוון רכב הנאשם הרמזור היה אדום (עמ' 11 לפרו', ש' 6-7). בהמשך ציין: **"ראיתי זאת גם לפני התאונה וגם אחריה. כשאני עומד בצדדים אני תמיד מסתכל על חילוף האורות ברמזור כדי לדעת מתי אוכל לנסוע"** (עמ' 11 לפרו', ש' 8-9).

לסיכום, מדובר בעד ניטראלי, שמסר עדות עקבית ומהימנה, שמשלבת עם מזכר שערך הבוחן בנוגע לשיחה שערך עם העד. על פי עדותו, הנהגת המעורבת עמדה ברמזור אדום והחלה לנסוע לאחר שהרמזור בכיוון נסיעתה התחלף לירוק. רכב הנאשם, שלא עצר בצומת, פגע בה, בעת שחצתה את הצומת.

תכנית הרמזורים

11. עיון בתכנית הרמזורים (ת/8) מעלה שאין מופע ירוק משותף לרכבים שמגיעים מכיוון רכב הנאשם והרכב המעורב. הבוחן שב וציין זאת בעדותו (עמ' 8, ש' 22-23).

כשנשאל הבוחן לגבי התאריך המצוין על תכנית הרמזורים שהוגשה, יום 2.9.07, הבהיר שהוא בודק את תכנית הרמזורים שפעלה במועד התאונה (עמ' 8 לפרו', ש' 18).

הבוחן ציין שבהתבסס על כך שהרמזור היה תקין, ולא היה מופע ירוק משותף בין הרמזורים, ניתן היה להסיק שהנאשם עבר באור אדום (עמ' 8 לפרו', ש' 9-10).

לסיכום, מתכנית הרמזורים עולה שברמזורים לכיוון נסיעת רכב הנאשם ורכב הנהגת המעורבת, אין מופע ירוק משותף.

עדות הנהגת המעורבת, גב' פאדיה גנאים

12. עדה זו מסרה שעמדה ראשונה, בצומת יובלים, ברמזור אדום. לאחר מספר שניות, הרמזור התחלף לירוק, היא החלה בנסיעה לתוך הצומת, לפתע הרגישה **"שמשוה התנגש ברכב"**, ורכבה נעצר בצומת (עמ' 26 לפרו', ש' 18-19). לדבריה, שניות אחרי שיצאה לתוך הצומת, רכב הנאשם "נכנס" ברכבה (עמ' 27 לפרו', ש' 4). ובמקומות נוספים שבה וציינה: **"הרמזור התחלף לירוק, פתאום הרגשתי שמישהו נכנס בי"** (עמ' 14 לפרו', ש' 12-13), **"הוא נכנס בי באמצע, פשוט בסיבוב"** (עמ' 28 לפרו', ש' 4). לשאלה האם ראתה שהצומת פנוי, בעת שהחלה לנסוע, השיבה: **"כן, ויצאתי"** (עמ' 27 לפרו', ש' 24).

בחקירתה הנגדית ציינה שהייתה הראשונה בצומת, בדקה את הצומת, טרם הכניסה אליה, והחלה בפניה שמאלה (עמ' 27, ש' 22). כשנשאלה האם שמעה בלימה? השיבה בשלילה (עמ' 29 לפרו', ש' 16-18). ובהמשך, כשנשאלה האם בלמה, השיבה: **"אני לא. אני הלכתי לאט לאט שמאלה ופתאום מישהו נכנס בי"** (עמ' 29 לפרו', ש' 14-15).

כשעומתה עם טענת הסנגור, שעד הראייה טען שרכבה עמד שני בצומת, השיבה שהעד משקר (עמ' 28, ש' 31).

לסיכום, עדותה של הנהגת המעורבת הייתה עקבית, וחזרה שוב ושוב על גרסתה, שלפיה, הגיעה לצומת, עמדה בה, ולאחר שהרמזור לכיוון שלה התחלף לירוק, והיא בדקה את הצומת, החלה בנסיעה, איטית, לתוך הצומת. בעת שהייתה בצומת התנגש ברכבה רכב הנאשם, שהגיע משמאל.

עדותה זו משתלבת עם עדותו של העד הניטראלי, ומחזקת את מסקנות דוח הבוחן, כפי שיבואר מטה.

יצוין שהעד הניטראלי ציין שאינו זוכר אם הנהגת המעורבת הייתה ראשונה בצומת.

עדות הבוחן

13. הבוחן העיד שקביעתו שהנאשם חצה את הצומת באור אדום, מתבססת על הודעת העד הניטראלי, ותכנית הרמזורים (עמ' 6 לפרו', ש' 20-21). לעניין אופן קביעת המסקנות בתיק זה, הבהיר בחקירתו: **"כל תיק רמזור מתבסס בגדול או על תיעוד מצלמה או עדי ראיה בשילוב תכנית רמזור וחקירה. בלי עדי ראיה או צילום לא ניתן לקבוע"** (עמ' 9 לפרו', ש' 15-16).

הבוחן הבהיר שתיק זה מכונה תיק "הצבעה", שהוצמד אליו לאחר חקירה, וביום האירוע לא היה במקום התאונה, ועל כן מסקנתו נקבעה בהתבסס על עדויות וממצאים (עמ' 7 לפרו', ש' 1-3).

בדוח (ת/6) ציין הבוחן שממיקום רכב עד הראיה, שניידר, ניתן לראות את הרמזור של הרכב המעורב, שנמצא מימינו. במסקנות הדוח נרשם שהתאונה התרחשה כתוצאה מאי ציות לאור אדום.

כשעומת עם טענת הסנגור, שבדוח שערך לא צוין שהנאשם אשם, הבהיר הבוחן שבמסקנות התיק הסופי רשם את המלצתו להעמיד לדין את הנאשם (עמ' 7 לפרו', ש' 11-12).

מהדוחות שערך (ת/2, ת/6) עולה שמצב הכביש, והראות לא היו בין הגורמים לתאונה, והכביש היה יבש ותקין. כך עולה שלא היה כל כשל הקשור לשדה הראייה. צוין ששדה הראיה של הנאשם 128 מטר פתוח עד הצומת ולפנים עוד כ- 150 מטר, ושדה הראיה של הרכב המעורב, מקו העצירה פתוח לשמאל 114 מטר ומקו הצומת כ-140 מטר.

הבוחן שלל את טענת הסנגור שבדיקת כלי הרכב הייתה יכולה לחזק את הממצאים לעניין הגורם האחראי לתאונה (עמ' 7 לפרו', ש' 16-17). כך גם הבהיר שמיקום הנזקים, בתאונה זו, אותה כינה "תאונת רמזור", אינו משנה לעניין המסקנות (עמ' 7 לפרו', ש' 18-19), וציין שהנזקים לרכבים נבדקים על ידו, בשעה שהוא מגיע למקום התאונה, ובתאונה זו לא הגיע למקום (עמ' 7 לפרו', ש' 21-22).

לסיכום, מעדותו של הבוחן, עולה שעל פי תכנית הרמזורים, אין ירוק משותף לרכב הנאשם ולרכב המעורב. בהתבסס על תכנית הרמזורים ועדותו של עד הראיה הניטראלי, שראה שהרמזור בכיוון נסיעת הרכב המעורב, ירוק, קבע הבוחן שהנאשם חצה את הצומת באור אדום. עדותו של הבוחן הייתה רציפה ועקבית, נתמכה בממצאים, בתכנית הרמזורים, ובעדויות העד הניטראלי והנהגת המעורבת.

עדות הנאשם

14. גרסתו של הנאשם, מנגד, לא הייתה עקבית, בעדותו מסר גרסה שונה מהודעתו במשטרה, וניכר היה שהוא עושה כל שלאל ידו להרחיק עצמו מהאישומים המיוחסים לו.

בהודעתו במשטרה מסר שנסע באור ירוק ברמזור, ובאמצע הצומת, התנגש בו הרכב המעורב, "**במהירות גבוהה מאוד**", כשרכבו נזרק בצומת שמאלה (עמ' 2 להודעה, ש' 3-5). בהמשך עדותו ציין לגבי מהירות נסיעת הרכב המעורב: "**כמו אוירון**" (עמ' 31 לפרו', ש' 16). לדבריו, הוא ירד וצעק על הנהגת המעורבת, שחצתה את הצומת באור אדום (עמ' 31 לפרו', ש' 16-17).

יודגש שלטענותיו אלה לא נמצאו כל תימוכין בחומר הראיות או בעדויות.

כשנשאל, בחקירתו במשטרה, לגבי עדי ראיה שיכולים לתמוך בגרסתו, השיב הנאשם שיש עד שראה את התאונה, וראה אותו יורד מהרכב וצועק על הנהגת המעורבת, והוא ידאג להביאו (עמ' 2 להודעה, ש' 32-33).

בפועל לא זומן מטעמו כל עד, לבית המשפט, או לחקירה במשטרה.

בעדותו מסר, לראשונה, פרטים לגבי העד, שלטענתו יכול היה לתמוך בגרסתו. לדבריו, מספר ימים לאחר התאונה, פגש אותו, וכשהנאשם שאל אותו האם היה בתאונה, העד השיב בחיוב, והסכים להעיד (עמ' 34 לפרו', ש' 1-5). בעדותו צוין לראשונה שמו של העד, איאד בושנאק (עמ' 32 לפרו', ש' 26). כשעומת עם חקירתו בה לא מסר פרטים לגבי עד הראיה, טען שמסר את שמו (עמ' 33 לפרו', ש' 1). כשנשאל, אם כן, כיצד חתם על הודעתו, אם היא אינה מלאה, השיב תשובה מתחמקת: "**אני לא יודע לקרוא עברית טוב... אני מאמין הוא קצין חקירה...**" (עמ' 33 לפרו', ש' 14-15). כשנשאל מדוע לא הזכיר את העד בעת שכפר, ציין: "**כב' השופטת לא דיברה איתי ושאלה אותי**" (עמ' 33 לפרו', ש' 23) ובהמשך טען: "**אסור לי לדבר יש לי עו"ד**" (עמ' 33 לפרו', ש' 25).

לשאלה מדוע לא זימן את העד לעדות ציין שהעד במעצר בית (עמ' 32 לפרו', ש' 28). כשנשאל מדוע לא ביקש לזמנו לחקירה, ניסה גלגל את האשמה על המשטרה: "**עצרו אותו ולא ביקשו להביא את העד. אמרתי להם שיש לי עד פה. לא ביקשו להביא אותו**" (עמ' 32, ש' 31-32).

יצוין שבהמשך עדותו מסר הנאשם שם של עד נוסף, איוב עאסלי (עמ' 34 לפרו', ש' 21), אולם גם עד זה לא זומן להעיד מטעמו.

הלכה היא שאי הבאתו של עד רלוונטי מעוררת חשד לפיו בעל הדין שנמנע מהבאתו חושש מעדותו של עד זה ויוצרת הנחה לפיה עדותו של עד כזה עלולה הייתה לחזק דווקא את עמדתו של הצד שכנגד. ראה לעניין זה **ע"פ 6056/07 יעלב אלחמידי נ' מדינת ישראל (2009)** וע"פ 11331/03 קיס נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(3), **453 (2004)**.

זאת ועוד, הודעתו ועדותו לא היו עקביות. כך, לדוגמא, כשנשאל האם היו רכבים לפניו, השיב: "**היה רכב לפני שנכנס ברמזור ואני הייתי אחריו בערך 80 מ'**" (עמ' 3 להודעה, ש' 40). בעדותו ציין שנסע מכיוון סכנין למשגב, באור ירוק, כשלפניו רכב במרחק של **60-70 מטר** (עמ' 31 לפרו', ש' 14-15). בהמשך ציין "**יכול להיות 50-60 מטר**" (עמ' 31 לפרו', ש' 31).

כשעומת עם עדותו של העד הניטראלי, שלפיה, הנאשם, אמר, מיד לאחר התאונה, לעד, שעבר בירוק, השיב שאכן אמר זאת (עמ' 35, ש' 15-16). מנגד, כשעומת עם גרסת העד הניטראלי, שלפיה לא חצה את הצומת באור ירוק, טען שהעד "שקרן" (עמ' 34 לפרו', ש' 23-24).

לסיכום, עדותו של הנאשם לא הייתה עקבית, ואינה מתיישבת עם יתר הממצאים והעדויות בתיק. חלקים מעדותו היו בגדר עדות כבושה, ולא נמצא להם כל זכר בהודעתו במשטרה. הנאשם נמנע מהבאת עדים, שלטענתו יכלו להעיד לטובתו, ויש לזקוף זאת לחובתו.

סוף דבר

15. בהתבסס על חומר הראיות שהונח לפניי, תכנית הרמזורים, מהימנותם של עד הראיה הניטראלי, הנהגת המעורבת והבחן, והרושם האמין שהותירו בי, ומאידך, הסתירות שנפלו בגרסתו של הנאשם, ואי הבאת כל עד מטעמו, להוכחת גרסתו, הגעתי למסקנה שהנאשם חצה את הצומת באור אדום, תוך שנהג בקלות ראש.

לסיכום, בהינתן האמור, ולאחר ששמעתי את הצדדים והתרשמתי מעדותם לפניי, החלטתי להרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

המזכירות תמציא את הכרעת הדין לצדדים ותזמין לטיעונים לעונש ליום 30.6.19 בשעה 10:00.

ניתנה היום, י"ד סיוון תשע"ט, 17 יוני 2019, בהעדר הצדדים.